

som fandt Sted i de sidste Maaneder, helt standset, og jeg antager, at den højterede Finansminister i sine Udtalelser her i Tinget, den Gang han fremsatte et af ham anmeldt Lovforslag, ogsaa har betonet, at Spørgsmaalet om, hvorvidt den saaledes til Akvavit omdannede Brændevin vilde kunne udleveres, ikke i Øjeblikket kan besvares, idet hele Kornsituationen gør det nødvendigt, at der ikke disponeres over denne Brændevin som Drikkebrændevin, før man med Sikkerhed kan sige, at den ikke kan komme Samfundet til Gavn paa en anden og mere formaalstjenlig Maade. Derfor vil, som allerede anført, Omsætningen i Købmandshandler og i Beværtninger af destillerede Drikke af hjemlig Produktion saa godt som helt ophøre. Af destillerede Drikke af fremmed Oprindelse findes der kun overmaade lidt i Landet. Endvidere vil der af alkoholholdige Vine efterhaanden blive mindre og mindre, ligesom ogsaa Produktionen af Øl, navnlig stærkere alkoholholdigt Øl, er gaaet meget betydeligt ned og yderligere i denne Tid begrænses. Under disse Omstændigheder vil det let erkendes, at den Afgift, som fastsættes paa et tidligere Tidspunkt, hvor disse Forhold ikke var til Stede, ikke længere svarer til vedkommende Forretningers Omsætning af Drikkene, og at det vilde være urimeligt at opkræve en Afgift paa flere Hundrede Kroner af en Omsætning, som maaske helt er bragt til Ophør. Det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte, gaar derfor ud paa at bemyndige Amtsrådene og Kommunalbestyrelserne til med tilbagevirkende Kraft fra den 1. April 1917 at ændre de Bestemmelser vedrørende Afgiften af Handel, Beværtning og Gæstgiveri, som allerede er truffet for 3-Aaret 1916—18. Den nævnte Dato 1. April 1917 er valgt af Hensyn til, at de af mig skildrede Forhold maa antages at være begyndt at indtræde paa dette Tidspunkt, eller i hvert Fald være naaet saa langt frem paa dette Tidspunkt, at det vilde være rigtigt at foretage Ændringerne derfra.

Hensigten er i Overensstemmelse med Ønsker, som er udtalte fra en Række Foreninger af Virksomheder, der beskæftiger sig med denne Næring, at give Kommunalbestyrelserne Adgang til at nedsætte Afgiften eller, naar Omsætningen er ophørt eller er forsvindende, helt eftergive den. For den korte Periode af 3 Uger, hvori Handelen med Brændevin i Løbet af sidste Vinter overhovedet var ophørt, har Indenrigsministeriet i Overensstemmelse

med Loven fundet Føje til paa egen Haand at tillade Eftergivelse af Afgiften, men Indenrigsministeren vil ikke have Bemyndigelse til en saadan almindelig Ændring af Afgiften som den, jeg nu finder nødvendig, og derfor er det, at Lovforslaget fremsættes. Efter Lovforslagets Konstruktion maa det bero paa Kommunalbestyrelserne, om denne Nedsættelse eller Eftergivelse finder Sted, og jeg vil antage, at Kommunalbestyrelserne overalt vil vise den Billighed at foretage denne Nedsættelse eller Eftergivelse i Overensstemmelse med, hvad Ret og Rimelighed gør naturligt.

Der er imidlertid selvfølgelig for Kommunerne den Vanskelighed, at de ved Hjælp af Afgiften oppebærer en Del af de Indtægter, som de har rigelig Brug for, og Lovforslaget gaar derfor ogsaa ud paa at gøre det muligt for Kommunerne at tilvejebringe hos nogle Virksomheder Erstatning for den Nedsættelse i Afgiften, som medføres ved deres Beslutninger overfor andre Virksomheder. Derfor foreslaas det at give Kommunerne Tilladelse til at forhøje Afgiften, hvis dette skønnes at være billigt. Nu er, som bekendt, Afgiftsgrænsen ret snæver, og den højeste Afgift er 400 Kr. Denne Afgift skal efter den bestaaende Lov sættes i Forhold til Forretningens hele Omsætning. I den Periode, hvor Ændring efter denne Lov kan finde Sted, foreslaas det, at Afgifts-nedsættelsen eller -forhøjelsen skal sættes i Forhold til vedkommende Forretnings Omsætning af de afgiftspligtige Varer. Med andre Ord, for saadanne Forretninger, som endnu er i Besiddelse af betydelige Kvantiteter af destillerede Drikke, omsætter meget af disse, af Vin og af Øl, og som altsaa i Forhold til andre Virksomheder, der maaske slet intet har, er økonomisk særdeles heldigt stillede, foreslaas det nu, at Kommunalbestyrelsen skal kunne forhøje Afgiften. Hvis man tager en stor Hotel- og Restaurationsvirksomhed i København, hvis Omsætning netop af disse stærke Drikke andrager meget betydelige Beløb, og som har en Hovedinteresse i Omsætningen med disse Varer og endnu har Mulighed for at omsætte dem, er en Afgift paa nogle Hundrede Kroner ingenting i Forhold til det økonomiske Gode, som denne Omsætning er for dem, og som oven i Købet den Omstændighed, at andre ikke længere har Varen, yderligere har forøget. Rammen, indenfor hvilken Kommunerne skal kunne forhøje eller nedsætte Afgiften, foreslaas derfor sat til mellem 5 Kr. og 8,000 Kr. om Aaret.